

godt kunde gaa med til at rette de uheldige Sider ved Vicitationsystemet, som faktisk have vist sig at være til Stede. Der gør sig ogsaa her forskellige Misforstaaelser gældende. Det ærede Medlem gaar ud fra, at dette Forslag tilsiater en Ophævelse af Affordarbejdet og Indførelse af et Arbejdsystem baseret paa en Minimumsdagløns. Det ærede 2det Medlem for 11te Kred. (Th. Nielsen) roste i høj Grad Affordarbejdet og mente, at det var det bedste. Hvis man nu kun havde med den Side af Affordarbejdet at gøre, som det ærede Medlem omtalte, var det en anden Sag, men det har en hel anden Side, som viser sig meget uheldig for Arbejderen, og det er den, at naar Arbejderne ved Affordarbejdet bringes til at forcere deres Arbejde op til mere end det almindelige, bruge de Folk, som spekulere i billigere Arbejdsløns, dette som et Motiv til at gøre Arbejdslønnen lavere, saa at der tilsidst ikke bliver betalt større Løn for den større Arbejds mængde, end de før havde for den mindre, men man har pisset Arbejderne op til at producere over deres Kræfter, saa at mange Arbejdere slide sig op, fordi de ikke kunne følge med, og saa maa de nøjes med en meget magrere Løn, end de burde have. — Men Forslaget gaar jo slet ikke ud paa det. Forslaget tilsiater paa Grundlag af bestaaende Priskuranter, Overenskomst mellem Arbejdsgiver og Arbejder, som det ærede 2det Medlem for 9de Kred. (Stilling) talte om, at komme til en Basis for, hvad der skal betales for Arbejde, og kun i det Tilfælde, hvor man ikke har Priskuranter og ikke kan staa dem til Beje, er det, at man sætter en saadan Minimumsdagløns, for at de Arbejdere, som ikke have været saa heldige at have faaet fastsat en saadan Priskurant, ikke skulle være udelukkede fra at faa en respektabel Betaling for deres Arbejde. Jeg tillod mig at sige i Gaar, at man maa se paa denne Dagløns med særlige Øjne, idet disse Arbejdere, her er Tale om, jo arbejde under ganske særlige Forhold. De kunne ikke sammenlignes med Landarbejdernes Forhold. Som jeg bemærkede, have Landarbejderne en ganske anden Afgang til Næringsmidler end disse Folk. Som man lobe dem i dyre Domme paa Steder, hvor der maaste er en ringe Tilførsel af Levnedsmidler i Forhold til det, der tiltrenges. Derfor maa disse Arbejdernes Lønningsforhold sammenlignes med Lønforholdene i Købstæderne, og Sønnen maa være saaledes, at man kan beregne, at en Mand kan leve for den og leve flere Mil fra sit Hjem og saa forsjøge sin Familie, som lever flere Mil derfra i en

Købstad eller maaste i Kjøbenhavn. At en Mand stilles saaledes, tror jeg ikke, man kan sige er uoverkommeligt eller noget, som man maa forkaste. Det er jo ogsaa nu saaledes paa Landet, at naar der foreskalder et særligt Arbejde, særligt anstrængende Arbejde, som er udført under andre Forhold end de almindelige, saa kunne Landarbejderne tjene en Løn som er højere end den, Landarbejderne almindelig tjene; saaledes tror jeg Forholdet er, og jeg tror derfor ikke, at den Løn, som er sat her, er overdreven. Man er stærkt inde paa den Bane at regulere Arbejdslønnen. Jeg skal saaledes vise hen til, at idet der fastsættes et Daglønsystem ved Siden af Priskuranten, eller at Priskuranten maaste ogsaa kan gaa ud paa en Dagbetaling for Arbejdet, saa er det jo dog heller ikke noget nyt. Man kan ikke sige, at dette Forslag tilsiater at indføre det, thi det finder allerede Sted den Dag i Dag. Den Dag i Dag arbejdes der for Dagløns paa mange forskellige Steder, og man har det ogsaa her i Kjøbenhavn, t. Eks. i Sneiderfaget, saaledes at man har kombineret Afford. og Daglønsystemet, saaledes at Affordsystemet er bibeholdt, men der tilsiates Arbejderne en vis Dagløns pr. Dag. Forslaget indfører altsaa ikke noget nyt, men vil forbedre de bestaaende Forhold. Jeg kan altsaa ikke indse, at der er noget ubetimgeligt i at vedtage det paa denne Lov.

Sige overfor den ærede Ordfører maa jeg bemærke, at han gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse med Hensyn til mine Udtalelser i Gaar. Det, jeg gjorde Forskel paa, var den af Flertallet foreslaaede Laaneparagraf og det Forslag, vi her have tilladt os at stille. Jeg mener, at det er ikke nødvendigt at indføre Laaneparagraffen, fordi Staten jo har Penge nok til at udføre dette Jærnbaneanlæg. Saaledes som det er blevet hævdet med Styrke fra flere Sider, er det noget nyt at indføre den, og navnlig er det uheldigt overfor et mindre Forslag. Det, vi her tilsiates at faa gennemført, er ikke noget i den Grad nyt, men for de Arbejdere, som nu arbejde under meget uheldige Forhold ved de offentlige Arbejder, er det i en meget høj Grad nødvendigt, at der saa hurtig som muligt kan indtræde en Forbedring i deres Stilling. Jeg ser altsaa en stor Forskel paa de to Forslag og mente derfor, at naar den ærede Ordfører kunde anbefale Laaneparagraffen, men vilde modsætte sig at indsette de af os foreslaaede Paragraffer, saa kunde jeg ikke ganske forstaa det, fordi jeg mente, at vi foreslaa noget, som ikke er nyt, i alt Fald i alle sine Enteltheder; vi foreslaa noget, der efter vor